

12. studenoga 2022.
Svečana promocija magistara Hrvatskog katoličkog sveučilišta
Govor u ime nagrađenih magistara
Matija Vinković

Teško je u jednome govoru sažeti sva zapažanja, misli, težnje i osjećaje koji su nas pratili tijekom diplomskog studija na našem Hrvatskom katoličkom sveučilištu. Velika većina nas ovdje je duže od pet godina, tj. od prve godine preddiplomskog studija. Stoga je ovaj susret, u određenom smislu i oproštaj od jednoga velikog životnog poglavlja u kojemu retke ispunjavaju ovdje prisutni i dragi članovi naše rodbinske i sveučilišne obitelji. Naši kolege, roditelji, profesori, asistenti i svi ostali djelatnici Hrvatskog katoličkog sveučilišta. Sada, u ovome trenutku zahvale i svečanosti sve unaprijed spomenute možemo, barem na trenutak – zvati prijateljima.

Početak visokog obrazovanja za većinu nas ovdje prisutnih veže se uz razdoblje u kojem smo kao maturanti odabrali tada mlado i u javnosti slabije poznato Hrvatsko katoličko sveučilište. Odabrali smo HKS u njegovoj šestoj akademskoj godini zato što smo vjerovali u vrijednosti koje katolička sveučilišta nose sa sobom, te danas, u 13. akademskoj godini, s pogledom na dosadašnja postignuća, s ponosom možemo reći – studirao sam, studirala sam na Hrvatskom katoličkom sveučilištu! HKS je danas prepoznata obrazovna ustanova zahvaljujući trudu rektora, akademskog osoblja i brojnih studenata ove generacije koji su brojnim projektima i aktivnostima pridonijeli boljoj slici HKS-a. Boljoj slici HKS-a, te boljoj slici našega društva, još uvijek, težimo i dan danas.

Usprkos lijepim uspomenama i ostvarenjima ove generacije, godine našeg diplomskog studija mnogi će pamtiti po dva stravična potresa i pandemiji koronavirusa zbog koje su potencijalno najbolje godine našeg studentskog života provedene daleko od prostorija našega sveučilišta i zajedničkog druženja s kolegama. U trenucima krize i neizvjesnosti, Hrvatsko katoličko sveučilište često je pokazivalo bliskost i razumijevanje prema svojim studentima i njihovim obiteljima, na čemu smo neizmjerljivo zahvalni.

Neizmjerljivo smo zahvalni i na svakoj drugoj vrsti podrške koju smo dobivali tijekom diplomskog studija. Stoga se ovom prilikom zahvaljujemo svima koji su putem raznih oblika pomoći i podrške bili uz nas tijekom cijelog studija. Dragi profesori, prijatelji, roditelji, hvala vam na uloženom trudu zbog kojega smo postali boljim osobama. Neka naša djela budu zahvala za sav Vaš trud. Sada je vrijeme da svi zajedno radimo na stvaranju bolje budućnosti u slavu naše domovine Hrvatske i naše domovine Europe.

Razumno bi bilo, da na kraju ovoga govora svima kolegicama i kolegama zaželim uspješnu radnu karijeru te nastavak akademske u obliku poslijediplomskih studija. To Vam od srca želim.

Ipak, drage kolegice i kolege, neka se u vašim rukama što prije pronađe što veći broj diploma druge vrste. Time ćemo pokazati da nam je stalo do budućnosti našega Sveučilišta i našega naroda.

Na logu našega Sveučilišta, ispod osmokrake zvijezde nalazi se natpis „LUX VERA“, stoga, za kraj, svima vama mogu zaželjeti više svjetla u svakodnevnom životu. Drage kolegice i kolege, dragi roditelji, dragi profesori i dragi prijatelji, neka u Vašim srcima zauvijek tinja plamen Svjetla Istine. Svjetla upaljenoga prvom Riječju koja je postala tijelom i prebivala među nama. Svjetla koje svijetli u tami i koje tama ne obuzima. Neka nas sve prati to Svjetlo – Lux vera!